

ALAPTANÍTÁSOK

A Szent Szellem ajándékai Ihletettségi ajándékok 2. – Nyelvek magyarázata

1Korinthus 14:27-29

„Ha valaki nyelveken szól, kettő vagy legfeljebb három legyen, mégpedig egymás után; és egy magyarázza meg: Ha pedig nincs magyarázó, hallgasson a gyülekezetben; hanem magának szóljon és az Istennek. A próféták pedig ketten vagy hárman szóljanak; és a többiek ítélik meg.”

Ott folytatjuk tehát, ahol az előző kazettán abbahagytuk!

Lehet, hogy több próféta is tudna beszélni egy alkalmon, de azt írja az Ige, hogy legfeljebb kettő, vagy három beszéljen egy alkalom során. Azért írja ezt az Ige, hogy kiküszöbölje a versengést. A Biblia ezeket az Igéket a nyelvek nemei, mint szolgálati ajándék vonatkozásában írja, azért, hogy mindent jó rendben, a maga rendjében végezzünk el.

1Korinthus 14:40

„Mindenek ékesen és jó renddel legyenek.”

A gyülekezet épül, hogyha valaki különböző nyelveken szól az összejövetelek során, és van magyarázat is. Pál nyíltan állítja, hogy a prófétálás egyenértékű a nyelvek nemei és a nyelvek magyarázatával együtt. Vagyis embereknek szólni épülésre, figyelmeztetésre, intésre és vigasztalásra.

1Korinthus 14:3

„Aki pedig prófétál, embereknek beszél épülésre, intésre és vigasztalásra.”

Pál az 5. versben azt is mondja:

1Korinthus 14:5

„Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken, de még inkább, hogy prófétálnátok; mert nagyobb az, aki prófétál, mint az, aki nyelveken szól, kivéve, ha megmagyarázza, hogy a gyülekezet épüljön.”

Pál azt mondja, hogy ha valaki megmagyarázza, amit előhoz nyelveken, akkor a prófétáló az nem nagyobb, mint az, aki előhossa a nyelveket, és azoknak magyarázatát.

Pál azt is mondja ebben a bekezdésben, hogy a nyelvek, és azok magyarázata együttesen egyenértékű a prófétálással. Ezt a következőképpen lehetne értelmezni: két tízforintos pénzérme együtt húsz forintot tesz ki. Tehát nem egy húszforintos érmét jelent, hanem annyival egyenértékű. Pál tehát azt mondja itt, hogy a prófétálás olyan, mint a húszforintos pénzérme, és a nyelvek nemei és a nyelvek magyarázata pedig ezen példa szerint lehetne a két darab tízforintos pénzérme, ami együtt húsz forintot tesz ki - vagyis ekvivalensek.

Természetesen jobb, ha a prófétálása van jelen, mint ha csak a nyelvek nemei. De ha a nyelvek magyarázata is megjelenik a nyelvek nemeivel, akkor a kettő együtt már egyenértékű lesz a prófeciával.

A prófétálás az nem prédikálást jelent. Természetesen a prédikáció egy részeként megjelenhet maga a prófécia, a prófétálás, mert a prófécia az ihlettség kiejtést jelent. De specifikus értelmezésében a prófécia egy természetfeletti ajándék, a Szent Szellem akaratában nyilvánul meg, a pillanat hirtelenségében.

Ha a prófétálás csak annyi lenne, mint prédikálni, akkor nem kellene semmi előkészületet tenned ahhoz, hogy prédikálj. De ahhoz, hogy hatékonyan tudj prédikálni, előre tanulmányoznod kell.

2Timóteus 2:15

„Igyekezz, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, aki szégyent nem vall, aki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét.”

Ahhoz nem kell előre tanulnod, hogy nyelveken szólj, vagy hogy nyelveket magyarázz. Nem kell előre tanulmányoznod ahhoz, hogy prófétálj, mert ez a Szent Szellem ihletésére jön. Természetesen, ha valaki a kenet alatt prédikál, és hirtelenséggel mond valamit, amit előzőleg nem gondolt rá, hogy majd mondja, akkor az a Szent Szellem ihletése - és az ilyenfajta természetfeletti szólásban megtalálható a prófécia is, mint elem, mert a prófécia Isten hirtelen ihletésére jön.

Ha valaki nyelveken szól, és azt magyarázza, akkor abból a gyülekezet épül. Ha Isten Igéjének a vonalában használjuk, akkor a nyelveken való szólás és annak magyarázata meggyőződést hozhat az ott jelenlévő hitetlenek számára Isten jelenlétéről, és gyakran hozza, hogy Isten felé fordulnak, és üdvösségre térnek.

1Korinthus 14:22

„A nyelveken szólás tehát jelül van, nem a hívőknek, hanem a hitetleneknek; a prófétálás pedig nem a hitetleneknek, hanem a hívőknek.”

Természetesen nem kell, hogy hosszasan szóljunk nyelveken az alkalmak során. Mert hacsak nincs nyelvek magyarázása jelen, akkor az emberek nem tudják, hogy mi hangzott el, miről szólt, és így nem tudnak épülni.

Természetesen az rendjén van, ha magunkban csöndesen imádkozunk nyelveken. Természetesen a hívők, amikor jelen vannak az alkalmon, együtt imádkozhatnak nyelveken, Isten dicsérve, és akkor te is velük együtt imádkozhatsz nyelveken. Ha az egész gyülekezet együtt imádkozik nyelveken, és dicséri, magasztalja Istent, akkor én is csatlakozom ehhez. De amikor a gyülekezet abbahagyja ezt az imát, akkor én is befejezem, mert a gyülekezet abból nem épülne, ha én magam tovább folytatnám hangosan a nyelvek imáját. Tehát meg kell tanulnunk, hogy amit kapunk, és amink van, azt megfelelően használjuk, hogy mindenki a lehető legnagyobb mértékben épüljön belőle!

1Korinthus 14:18-19

„Hálát adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatoknál többet szólok nyelveken; De a gyülekezetben inkább akarok öt szót szólani értelemmel, hogy másokat is tanítsak, mintsem tízezer szót nyelveken.”

Pál itt ezt az Igerészt példaként hozza a különbségre, mint nyelvek ajándéka, hiszen írja, hogy: *többet és inkább szólok nyelveken mindnyájatoknál* - és párhuzamot húz a nyelvek között, amelyet a gyülekezetben használnak. Azt írja: *de mégis a gyülekezetben inkább akarok öt értelmes szót szólani a tanításotokra, minthogy nyelveken szólni tízezer szót*. Mert a nyelvek az nem egy tanítás ajándék, és nem prédikálás ajándék. Nem ez a célja a nyelveknek! Ha a prédikátorszékről nyelveken szólnék a gyülekezethez, ahelyett, hogy prédikálnék, vagy tanítanék, az a gyülekezetet nem építene egyáltalán. Engem építene, de nem a hallgatóságot. Ezért hatásosabb a gyülekezet számára, ha én prédikálok, vagy tanítok, és nem nyelveken szólok.

Pál nem lekicsinylően szólt akkor a nyelvekről, amikor azt mondta, hogy: *inkább szólnék öt értelmes szót a gyülekezetben* – hanem csupán csak szétválasztotta őket, mint ahogy meg is kell tennünk. Azt mondja itt Pál, hogy a gyülekezet öt értelmesen kimondott szóból többet nyer, mintha tízezer szót szólnék ott nyelveken.

Minden hívő imádkozhat azért, hogy a saját imaéletében elhangzott nyelvek imáját megmagyarázhassa.

Azonban Isten nem fog minden hívőt használni a nyilvános gyülekezeti alkalmak során a nyelvekben és azok magyarázatában, mert ez egy szolgálati ajándék, és ez nem mindenkinek adatik. Azt írja az Ige, hogy mindenkinek osztogatja a Szent Szellem, ahogy azt Ő karja. Mint ahogy a többi ajándék, úgy ez az ajándék is úgy működik, és csakis úgy, ahogy a Szent Szellem akarja. Senkinek nem lenne szabad működtetnie ezt az ajándékot, hacsak a Szent Szellemnek a kenete nincs erre jelen.

Ez volt az a hiba, amelybe a korinthusiak beleestek - és ugyanezt a hibát elkövetik a hívők manapság gyakran! Ezért adta Isten az utasításokat a levélben a hívők számára a nyelvek nevei, és azoknak magyarázatáról, mint közajándékról - és nekünk engedelmeskednünk kell ezeknek az utasításoknak!

Azonban a saját imaéletünkben ezen ajándékokat folyamatosan kell gyakorolni és használni az odaszentelésünkhöz. Tudnunk kell, hogy amikor így imádkozunk, akkor titkokat beszélünk Istenhez.

Most, ahogy megnézzük a továbbiakban a meghatározását a harmadik kiejtés ajándékának, amely a nyelvek magyarázata, hadd határozzam meg ezeket! A prófécia ajándéka egy természetfeletti kiejtés ajándék egy ismert nyelven. A különböző nyelvek nevei természetfeletti kiejtés ajándék egy ismeretlen nyelven. A nyelvek magyarázata természetfeletti, amely Isten Szent Szelleme által jön, és megmutatja az értelmét és jelentését az elhangzott nyelvek neveinek. Nem fordítása ez a nyelvnek, hanem magyarázata a nyelvnek.

És a nyelvek magyarázata a legkisebb ajándék a szellemi ajándékok között, mert egy másik ajándéktól van a függősége - a különböző nyelvektől. Azért, hogy tudjon működni. Nem működik a nyelvek magyarázata tudniillik, ha a nyelvek nem hangozott el. A célja a nyelvek magyarázatának, hogy az elhangzott különböző nyelvek neveit érthetővé tegye a hallgatóság számára, hogy az egész gyülekezeti hívő jelenlévők azzal a személlyel együtt, aki a különböző nyelveket szólta, tudja meg, hogy mi hangozott el, és ezáltal épüljön, felépüljön. Ezért mondja azt az Ige, hogy nagyobb az, aki prófétál, mint aki nyelveken szól, hacsak meg nem magyarázza, hogy a gyülekezet épüljön, hogy a gyülekezet épülést kapjon belőle.

Isten más módokon is tud szólni a gyülekezethez az alkalom során. Igen, Isten tud, és meg is teszi! Mert van más nyilvános üzenet is Istentől, amely nem a nyelvek magyarázata - ez a prófécia ajándékának megnyilatkozása. Például: zsoltárok, himnuszok és szellemi énekek. Ezek is a Szent Szellem által adottak, a prófécia ajándékán keresztül. Mindezek az ajándékok hit által működnek, de több hitre van szükség ahhoz, hogy a prófécia ajándékában működjünk, mint a különböző nyelvekben, vagy a nyelvek magyarázatában. Ez azért van, mert azok, akik a különböző nyelvek neveiben és a nyelvek magyarázatában működnek, azok esetében van egy másik személy is, akire hagyatkozniuk kell ahhoz, hogy az üzenet teljes legyen. A személy, aki a nyelvek ajándékában működik, az hagyatkozhat a másik személyre, aki a nyelvek magyarázatát adja, és fordítva. Azonban az, aki a prófétálás ajándékában működik, kell, hogy annyi hite legyen, hogy elő tudja hozni azt, amit Istentől fogadott.

Róma 12:6

„Mint ahogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint, akár prófétálás, a hitnek mértéke szerint teljesítsük;”

A hitünk szerint.

A személyes imaéletünkben nem szükséges, hogy mindazt, amit nyelveken kimondunk, vagyis imádkozunk, azt az értelmünk számára megmagyarázzuk, hiszen nem magamhoz beszélek, hanem Istenhez szólok. Amit nyelveken imádkozom, az tiszta és érthető Isten számára, és ez elegendő.

1Korinthus 14:2

„Mert aki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem az Istennek; mert senki sem érti, hiszen a Szellem által szól titkokat.”

De néhány alkalommal Isten megkívánhatja, hogy fordítsuk, értelmezzük az elmondott imát nyelveken. És ezt Pál javasolja számunkra a 13. versben:

1Korinthus 14:13

„Azért aki nyelveken szól, imádkozzék, hogy megmagyarázza.”

Lehet, hogy lesznek olyan idők, ahogy a Szent Szellem azt akarja, hogy tudni fogjuk, hogy miről imádkozunk a személyes odaszentelés, odaszánás imaéletünkben, és Isten fogja megadni a nyelvek magyarázatát. Ez volt az útja, hogy én elkezdtem a nyelveket magyarázni az én magán imaéletemben. És néha felfedezem azt, ahogy nyelveken imádkozom, hogy néha átsap az imádság az angol nyelvű imádságba - és akkor felfedezem azt, hogy éppen megmagyaráztam azt, amiről nyelveken imádkoztam.

Isten tudja, hogy miről imádkozunk, mert amikor más nyelveken imádkozunk, akkor Hozzá szólunk. Néha van, hogy Isten szeretné, ha tudnánk, hogy miről imádkoztunk.

Nagyon sok példát tudnék itt mondani ezzel kapcsolatban, de úgy érzem, hogy most menjünk tovább - viszont azt mondom, hogy te is fogsz fejlődni ebben, ahogy folyamatosan imádkozol az imaéletedben. A fő dolog, amit szeretném, hogyha megértenél, hogy van egy magán oldala a nyelvek magyarázatának a saját személyes imaéletedben, és nagy haszna és áldásai vannak! Van azonban ennek az ajándéknak egy nyilvános, egy közösségi alkalom során létrejövő oldala. De a gyülekezeti alkalmak során fellépő oldalán nem fog mindannyiunkat használni Isten.

1Korinthus 14:27

„Ha valaki nyelveken szól, kettő vagy legfeljebb három legyen, mégpedig egymás után; és egy magyarázza meg:”

Egy alkalom során, hogyha valaki nyelveken szól, akkor az legföljebb kettő legyen, vagy legföljebb három - vagyis maximum két, vagy három ember vegyen benne részt.

Tudom, hogy a gyülekezeti alkalmaim során volt, hogy engedtem a dolgokat ennél lazábban, mert nem voltak erről még rendelkezésre tanítások. És mivel nem voltak tanítások, és még nem volt gyakorlatuk a hívőknek, hagytam, hogy gyakorlatot szerezzenek, hogy fejlődhessenek. És tudom, hogy Isten is ezt akarta, hogy hitet nyerjenek ezek az emberek, hiszen ez egy nagyon nagy lépés az életükben, amikor ebben előlépnek. Voltak olyan alkalmaink, amikor sokaknak volt erre nagy hitük, és hagytam, hogy a dolgok folyjanak a maguk menetében.

Emlékszem az első alkalomra, amikor bennem egy ilyen belső késztetés jelent meg, mint egy vulkán, ami bennem föl akart robbanni, és ellenálltam neki, és ellenálltam, és ellenálltam. Az egyik gyülekezetben ezt az ajándékot valóban föl akarták fejleszteni, és végén végül is kiengedtem. Nagy hitlépés volt ez a számomra.

Tehát szeretetben fogunk járni mindenkivel, mert tudom, milyen az első lépés, amikor ezen a területen ki kell lépni. Tehát szeretetben járunk mindenkivel, és nem akarunk senkit megítélni, és elítélni azért, ahogy eddig zajlott és folyt, de mostantól kezdve szeretnénk rendben tartani ezt az ajándékot is. Néha a legnehezebb, a legkeményebb lépés az első lépés, és ezért hagytuk, hogy így legyen.

Itt a 27. vers alapján felmerülhet a kérdés, hogy ez azt jelenti, hogy legfeljebb három üzenet lehet? Pontosabban szólva nem találjuk meg sehol a Bibliában a nyelvek nemeinél azt a szót, hogy *üzenet*. Hiszen ezt csak az ember hozta létre, hogy bekeretezze ennek az Igének az értelmét. Jobb lenne, ha azt a kifejezést használnák, hogy *kiejtés nyelveken*. Ez az Igevers azonban nem üzenetről, és nem kiejtésről, hanem emberekről beszél. Ha valaki nyelveken szól, tehát nemcsak a férfiakról, hanem bármilyen emberről van szó, kettő, vagy legfeljebb három legyen.

Pál nem azt szabályozza, hogy mennyit beszéljenek, vagy mennyit ne beszéljenek, hanem azt mondja, hogy kettő, vagy legfeljebb három szóljon, és ezek egymás után szóljanak, és ne egyszerre.

Vagyis ez azt foglalja magában, hogy ne egyszerre szóljanak. És azt is jelentheti, hogy az egyik közülük többször szólhat, mint egyszer.

Vagyis ezen Igéken megalapozva az én javaslatom a gyülekezetekhez, hogyha már három ember szólt nyilvánosan a különböző nyelvek nemein az alkalmak során, akkor a negyedik már nem csatlakozzon be, ne szóljon a nyelvek szólásával. Ha még valami mást is kell mondani, akkor azok közül, akik már eddig szóltak, azoknak kell kimondani. Ez fenntartja a jó rendet, és ez az, amely megfelel az előbbi Igéknek, ahol Pál lefekteti az alapjait a megfelelő rendnek, amely a természetfeletti kiejtést szabályozza a helyi gyülekezetben.

Pál azt is mondja, figyeljétek, hogy: *egy magyarázza meg*. Nincs az az Igékben, amely megállítaná azt a gondolatot, hogy az illető, aki nyelveken szól, és maga magyarázná meg. Nincs semmi, ami ezt tiltaná! Én már láttam ilyet. A tény az, hogy az, aki az üzenetet adja nyelveken, lehet, hogy saját maga fogja magyarázni is. Lehet, hogy többen is jelen vannak, akik tudnák magyarázni. Láttam már azt is, hogy több magyarázatot hoznak elő egy nyelvekre.

Hiszen mondja a 13. versben itt az Ige:

1Korinthus 14:13

„Azért aki nyelveken szól, imádkozzék, hogy megmagyarázza.”

Amit Pál itt mond, hogy az ok, hogy a hívőnek keresni kell a nyelvek magyarázata ajándékát, az nem feltétlen azért van, hogy a nyílt alkalmak során meg tudja magyarázni a nyelvet, hanem azért, hogy a magán imaéletében elmondott nyelvek imáit meg tudja magyarázni, ha Isten azt úgy akarja. Ez egy hatalmas lépés az ő szellemi épülésében! És ha Isten az alkalmak során is használni akarja, akkor erre is felkészíti, felszereli őt Isten. Ahogy minket Pál figyelmeztet az *1Korinthusu 14:27*-ben, hogy: *egy magyarázza meg*. Arra figyelmeztet ott minket Pál, hogy ne legyen versenyszerű magyarázás, hogy ne forduljon elő, hogy kettő, vagy három próbálja magyarázni, és kimagyarázni egyiket a másiktól. Semmi hibás és téves nincs abban, hogyha valaki, miután nyelveken szólt, meg is magyarázza azt az alkalom során. Ez így nem mond ellent az igei állításnak.

Ha valaki nyelveken szól, az illető személy, akit gyakran használ az Úr a nyelvekben és a magyarázatban, annak azonnal érzékennyé kell válni arra, amikor a Szent Szellem ebben az irányban akar lépni. Ha még nincs ráhangolódva arra, amit a Szent Szellem éppen végez az alkalom során, akkor abban a pillanatban késszé kell, hogy tegye magát, és késszé kell, hogy tegye magát arra, hogy az Úr esetleg használja őt ebben az ajándékban!

Nálunk az a szokás a gyülekezetben, hogy az emberek felemelik a kezüket, ha ez a belső vulkánkészítés jelen van bennük. Azt is meg kell értenetek, hogy nekem, az én számomra az alkalmak során nagyon sok más munkák, és ajándékok is működésben vannak. És nagyon nagyra értékelem a gyülekezetem tagjait! És meg kell adnom magamnak a lehetőséget, hogy én érzékennyé váljak, és be tudjak kapcsolódni, csatlakozni a Szent Szellemnek azon áramlatába. Isten sok különböző úton akarja magát kifejezni, és sokakat akar használni. Hiszen azt fel kell fedoznünk, hogy egy alkalom során nagyon sok munka folyik egyszerre. Ott vannak a betegek, akik gyógyulni szeretnének, ott vannak a megtéretlenek, akik az Úrhoz kell, hogy térjenek, ott van a prédikáció, a tanítás kenete, és nagyon sok minden más. Tehát magasabb ajándékok, más ajándékok is lehetnek épp akkor működésben. Vannak magasabb szintű ajándékok, mint a nyelvek és annak magyarázata. Tehát nekem érzékennyé kell válnom azokra az alacsonyabb szintű ajándékokra, és be kell tudnom csatlakozni – és a nyelvek nemei és magyarázata ezt jelenti.

Megpróbálok tehát erről kimerítően tanítani, és aztán visszatérni a nyelvek magyarázatára. Hiszen azt mondja az Ige, hogy egy magyarázza meg, vagy ha nincs magyarázó, akkor hallgasson a gyülekezetben. Ez pedig nem a nyelvek magyarázatát jelenti! Mert ez egy másik ajándék működésben. Mert vannak a Szent Szellemnek különböző kiadásai és hullámai, és jelen kell, hogy legyen egy magyarázó, aki a Szent Szellem különböző hullámszárait, áramlatait magyarázza. Az egy másik áramlása a Szent Szellemnek, amikor a nyelvek nemei és azoknak magyarázata, és a próféta jelen van.

Tehát jelen kell, hogy legyen egy magyarázó, amikor a Szent Szellem ebben az irányban mozdul, még akkor is, ha te jelen vagy a nyelvek magyarázatával. Tehát ahogy mondja itt az Ige, hogy jelen legyen egy magyarázó - ez teljesen más szolgálat, mint a nyelvek magyarázata. Nagyon fontos ezt megérteni a szolgálóinknak, hogy a különböző nyelvek nemei, a nyelvek magyarázata, és a prófétálás, mint egy pásztor szolgálatában jelen van, és a magyarázat ajándéka is jelen kell, hogy legyen. Vagyis érzékenyvé kell válni arra, hogy merre akar mozdulni a Szent Szellem - mert nagy hirtelenséggel. Mert a pünkösöd napján is így mozdult a Szent Szellem. Így munkálkodik a Szent Szellem, nagy hirtelenséggel, és ezeket el kell tudni, úgymond kapni, érzékenynek kell válni rá. Ez a magyarázó dolga.

Most pedig befejezzük ezt a gondolatmenetet. Az az oka, hogy van olyan, amikor nincs a nyelveknek magyarázata, mert nem hangolódunk be, vagy pedig valaki más rád vár, te pedig arra a másokra vársz, és végül is egyikőjük sem hangolódott be, mert mindegyik a másokra várt. És nem kapunk addig semmit Istentől, míg nem vagyunk érzékenyek rá. Ez az egyik oka annak, hogy nincs magyarázata a nyelveknek akkor, amikor kellene, hogy legyen. És ha nem voltunk elég érzékenyek a nyelvek magyarázatában, akkor meg lehet kérni az illetőt, hogy mondja el még egyszer a nyelveket. És amikor újra elkezdik a nyelveket, és ha olyankor érzékenyvé válok a Szent Szellemnek ezen kenetére, akkor már tudom a nyelvek magyarázatát is.

Kb. egy évvel, másfél évvel ezelőtt Ausztráliába látogattam egy gyülekezetbe, és személyesen találkoztam és beszélgettem a pásztorral, és ott jelen volt a nyelvek nemei, és nekem ott volt a magyarázat is. De én idegen voltam abban a gyülekezetben, nem voltam tagja a gyülekezetnek, és úgy éreztem, hogy az a renden kívül lenne, ha én adnám a nyelvek magyarázatát. Nagy sokára a pásztor aztán mondott rá valamit, de úgy éreztem, hogy nem volt igazán behangolódva, bekapcsolva, beérzékenyítve a Szellem ezen áramlatára. Aztán emlékszem az énekvezetőre, aki vezeti az imát és a dicséretet, mondta, hogy ez az Ige jött neki, és úgy érezte, hogy ezt mondja a Szent Szellem – és pontosan az volt, ami nekem is ott volt a szívemben. És szinte hihetetlen, de ez így volt, hogy szinte pontosan ugyanazt az Igét kapta meg. De úgy éreztem, hogy mivel nem beszéltem ezt meg előre a pásztorral, ezért ezt nekem nem kellett megtennem. Tehát pontosabban négy-öt pásztor jött látogatóba abba a gyülekezetbe. Azt hiszem, hogy a tökéletes úriember módjára való viselkedés megkívánja, hogy amikor jelen vagy egy gyülekezetben vendégként, akkor tiszteletben tartsd a helyi pásztor rangját, helyét, és feladatkörét.

A nyelvek magyarázata, mint mondtuk, az nem egy fordítás! Szokták az emberek kérdezni, hogy miért van az, hogy néha hosszasan szólnak a nyelveken szólók, és a nyelvek magyarázata pedig csak egy rövid üzenet rá? Az egyik oka ennek, hogy sokszor a nyelveken szóló újra, és újra és újra mondja ugyanazt. Ha be vagyok hangolódva a Szent Szellemnek ezen áramlatára, akkor az első pár szó után megvan már az üzenet. És amikor az illető, aki nyelveken szól, elkezd, akkor van úgy, hogy nem is tudja szinte abba hagyni, annyira mondja. A nyelvek magyarázata során a Szent Szellem természetfeletti módon megmutatja, hogy miről szolt az üzenet. És lehet, hogy nem telik sok szóba, amíg elmondod, hogy miről volt szó. Van, amikor egy egész rövid üzenetszó hangzik el nyelveken, és a nyelvek magyarázata során pedig hosszasan bontja ki az üzenetet. Lehet, hogy hosszasan telik a magyarázás, hogy az értelmét pontosan megmutassa.

Ezért látjuk tehát, hogy miért hívják ezt az ajándékot a nyelvek magyarázatának, és nem a nyelvek fordításának!

Nagyon gyakran, amikor az egyik fordítja a nyelvet, vagyis magyarázza a nyelvet, és ugyanebben használatos próféciaiban, van úgy, hogy befejezi az elhangzott nyelvek magyarázatát, és rögtön próféciaiba indul. Ez velem is megtörténik folyamatosan.

Vannak, akik nagyon-nagyon fogékonyak a Szellemre, meg tudják mondani a különbséget, abban a pillanatban, hogy a prófécia kezdődik, egy magasabb rendű hatalom van jelen az üzenetben. Más szavakkal: a prófécia szavai nagyobb hatalmat képviselnek és hoznak, és nagyobb kenetet. Nagyobb ihletettség lehet benne. És az emberek nagyobb mértékben kapnak áldást. És láttam már gyakran és sokszor az emberek szemében kicsordulni a könnyet, amikor a prófécia ajándéka volt működésben.

Pál azért adja ezeket az utasításokat, hogy a gyülekezeti alkalmak során helyes és jó rendet tartsunk fenn ezen ajándékok használata során.

Pál az egész fejezetet, az 1Korinthosu 14-et, ezen kiejtés ajándékoknak szenteli: a próféciaának, a nyelvek nemeinek, és a nyelvek magyarázatának. Hiszen a 33. versben azt írja:

1Korinthus 14:33

„Mert az Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene;”

Pál azt mondja, hogy a nyelvek nemei, a prófécia használata, és a téves használata során sokszor összezavarodottság van jelen.

Voltam már olyan alkalmakon, ahol tévesen használták ezen ajándékokat, és ez a gyülekezet számára zavarodottságot hozott. Ezek nem az én alkalmaim voltak. Ilyenkor megpróbáltam az embereknek elmagyarázni, hogy ne zavartságban kelljen hazamenniük. Ez nem feltétlenül azt jelenti, hogy az ördög munkálkodott az alkalmon, csak annyit jelent, hogy az emberek hajlamosak arra, hogy összekeverjenek dolgokat. Ha megtanulnánk a Szellemben maradni, és az Igének megfelelően járni, akkor ezekben az ajándékokban működve nem jön létre összezavarodottság bennünk, mert Isten nem a zavarodottság istene. A 40. versben olvassuk:

1Korinthus 14:40

„Mindenek ékesen és jó renddel legyenek.”

Tudjuk, hogy ez az Igevers a gyülekezeti alkalmakra vonatkozik, amelyek során ezek az ajándékok működnek.

1Korinthus 14:27-28

„Ha valaki nyelveken szól, kettő vagy legfeljebb három legyen, mégpedig egymás után; és egy magyarázza meg: Ha pedig nincs magyarázó, hallgasson a gyülekezetben; hanem magának szóljon és az Istennek.”

Ha valaki csöndesen ül a helyén, és szinte magában beszél nyelveken, ez nem zavarná meg az alkalom menetét. De szükség van arra, hogy praktikus gyakorlati tanácsokat kapjunk az ajándékok menetéről a szolgálatok során, hogy segítsen nekünk abban, hogy a jó rendet fenn tudjuk tartani. Ha azok az emberek jönnek be az alkalmainkra, akik még nincsenek megváltva, vagy azok, akik még nem gyakorlottak ezen ajándékokban, megértenék-e, és jó benyomás lenne rájuk, ha ezeket az ajándékokat jó rendben használnánk. És ami ennél is fontosabb, hogy ne szomorítsuk meg Istennek a Szent Szellemét.

Efezus 4:30

„És meg ne szomorítsátok az Istennek Szent Szellemét, akivel meg lettetek pecsételve a megváltás napjára.”

A Szent Szellem néha megszorodik a gyülekezeti alkalmak során. Megszomorodik, mert magát ki akarta nyilatkoztatni, és nem tettük lehetővé a számára, hogy megtegye. Az is megszorítja a Szent Szellemet, ha némelyek a Szellem ajándékait tévesen használják - mert ez természetesen zavartságot hoz a többiek számára.

Az utolsó dolog, amit szeretnénk előhozni, hogy ki akarjuk hangsúlyozni a nyelvek nemei és a nyelvek magyarázatánál.

1Korinthus 14:26

„Hogy van hát atyámfiai? Mikor egybegyűltök, s kinek-kinek van zsoltára, tanítása, kijelentése, nyelve, magyarázata: mindenek épülésre legyenek.”

Amikor a nyelvek nemei és a nyelvek magyarázata kinyilatkoztatásra kerül Isten Szent Szelleme által, az egyik módja, hogy eldöntsük, hogy ez a Szent Szellem volt-e, vagy sem, hogy a kiejtés ajándék épülésre, vigasztalásra szolgált-e, vagy sem.

Természetesen, amikor mi magunk nem vagyunk ráhangolódva a Szent Szellemre, akkor nem vagyunk abban a helyzetben, hogy ezt meg tudjuk ítélni. Ez például azt jelenti, hogy ha egész nap elfoglalt vagy más dolgokkal, és nem volt időm imádkozni, akkor úgymond a Szent Szellemen kívül vagy, amikor az alkalomra elmész. És Isten egy csodálatos úton és módon mozdul az alkalom során, és te nem vagy képes rá, hogy becsatlakozzál.

Én is voltam már így, egyszerűen csak túl fáradt voltam. Tudtam, hogy ami ott folyik, az rendben van és áldást hoz. De ha aznap este megbíráltam volna, véleményt akartam volna mondani róla, akkor azt mondtam volna, hogy itt mindenki kívül van a Szent Szellem áramlásából. Az igazság az volt, hogy csak én voltam kívül és az összes többiek pedig képesek voltak becsatlakozni.

Tehát nem könnyű akkor megítélni a szellemi dolgokat, ha te nem vagy behangolódva a Szellem munkáira. Ez nem azt jelenti, hogy hátraesett vagy, csak azért, mert nem voltál képes belépni a Szent Szellem működési munkáiba, és nem voltál képes a dicséretre sem abban a pillanatban.

A szellemi megnyilvánulásokat azonban, bárhogy is van, szükséges megítélni - és meg is ítéljük őket, attól függetlenül, hogy azt nyíltan tesszük, vagy sem. Mert vagy elfogadjuk őket, vagy visszautasítjuk őket. És nem lehet elfogadni minden alkalommal bárkinek az ítéletét erről. Azonban elfogadjuk azokat, akik ismerik az Igét, és érzékenyek a Szent Szellem áramlásaira.

Nagyon óvatosnak kell lennünk, hogy hogyan őrizzük ezeket a csodálatos Szent Szellem ajándékokat, és hogyan járunk velük az Úr előtt! Mindig nyitottnak kell maradni Isten Szent Szelleme felé, és Isten áramlatai felé. Ahogy mi szelíden, és tiszteletre méltóan és tiszteletteljesen járunk az Úr előtt, természetesen meg kell hívnunk a Szent Szellemnek ezen megnyilvánulásait az alkalmaink során. De áhítattal kell lennünk Isten felé, és Isten Szellemének a dolgai felé. És lehetővé kell tenni Istennek, hogy azokat használja, akik az Ő tetszésére vannak. És akkor, amikor Isten mozdul, akkor nyitottak leszünk a számára, és készek vagyunk arra, hogy elfogadjuk, amit a számunkra készített.

Hadd szóljak most a mieinkhez! Nagyon büszke vagyok a mieinkre a gyülekezetben a különböző Szent Szellem áramlásokban, mert ilyen minimális tanítással, ami eddig rendelkezésekre állt, nagyon jól végeztétek a dolgokat! Nagyon örülünk annak, amikor a Szent Szellemet követitek, és szeretitek az Urat, és azt, ahogy magát kinyilvánítja az alkalmak során!